

sygn. akt IV K 948/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie IV Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący SSR Jakub Wiliński

Protokolant Joanna Marczyńska

w obecności prokuratora Łukasza Elzanowskiego

po rozpoznaniu w dniu 28 kwietnia 2016 r.

sprawy **M. K.** urodzonego (...) w P., syna M. i W. z domu O.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 lipca 2015 r. w S., korzystając z udzielonej postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 09 grudnia 2014 r., sygn. V Kow 3858/14pr, przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności na okres 6 miesięcy, bez usprawiedliwionej przyczyny nie powrócił do Aresztu Śledczego w S. celem odbycia pozostałej części kary pozbawienia wolności,

to jest o czyn z art. 242 § 3 kk,

I. uznaje M. K. za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu, ustalając że czyn ten realizowany był w okresie od 18 lipca 2015 r. do 19 sierpnia 2015 r. i za występki ten na podstawie art. 242 § 3 kk wymierza oskarżonemu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk zwalnia oskarżonego w całości od ponoszenia kosztów sądowych.

sygn. akt IV K 948/15

UZASADNIENIE

Oskarżony M. K. odbywał w Areszcie Śledczym w S. karę pozbawienia wolności 2 lat i 6 miesięcy orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Stargardzie Szczecińskim w sprawie VII K 508/12. W związku z wnioskiem oskarżonego Sąd Okręgowy w Szczecinie postanowieniem z dnia 9 grudnia 2014 r. udzielił oskarżonemu przerwy w karze na okres sześciu miesięcy tj. do dnia 10 czerwca 2015 r. z uwagi na stan zdrowia i potrzebę podjęcia leczenia w warunkach wolnościowych.

Oskarżony po opuszczeniu Aresztu Śledczego w S. zgłaszał się na konsultacje medyczne w publicznych i prywatnych ośrodkach zdrowia. Kierował też do Dyrektora Aresztu Śledczego wnioski o wydanie znajdującej się tam dokumentacji medycznej, która potrzebna mu była w celu podjęcia leczenia na wolności.

Z uwagi na nie uzyskanie na wolności wszystkich pożądaných świadczeń medycznych oskarżony złożył do Sądu Okręgowego w Szczecinie wnioski o dalszą przerwę w karze. Wówczas w dniu 2 czerwca 2015 r. sąd ten postanowieniem wstrzymał wykonanie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności do dnia 17 czerwca 2015 r.

Na kolejny wniosek oskarżonego wykonanie kary pozbawienia wolności wstrzymane zostało postanowieniem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 16 czerwca 2015 r. – do dnia 14 lipca 2015 r.

W dniu 7 lipca 2015 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie wydał postanowienie o odmowie udzielenia oskarżonemu dalszej przerwy w odbywaniu kary pozbawienia wolności.

Oskarżony następnie zaprzestał starań o dalsze świadczenia medyczne. W dniu 17 czerwca 2015 r. nie stawił się w Areszcie Śledczym w S.. W obawie przed zatrzymaniem przez Policję zaczął ukrywać się w pobliżu miejsca swego zatrzymania w L..

W wyniku prowadzonych poszukiwań oskarżony zatrzymany został przez Policję w dniu 19 sierpnia 2015 r., po czym osadzono go w Areszcie Śledczym w S. do dalszego odbywania kary pozbawienia wolności.

Dowody:

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 35-38, Zbiór A, k. 27 akt głównych,
- postanowienie V Kow 3858/14pr, k.6-7, Zbiór A,
- nakaz zwolnienia, k. 5, Zbiór A,
- postanowienia V Kow 1598/15pr, k. 7, 14, 19, Zbiór A,
- nakaz przyjęcia do odbycia kary, k. 19, Zbiór A,
- wniosek o zatrzymanie, k. 10, Zbiór A,
- dane NeoSad, k. 18 akt głównych,

Oskarżony ma 27 lat. Jest kawalerem. Na utrzymaniu posiada jedno dziecko w wieku 3 lat. Aktualnie odbywa karę w zakładzie karnym, gdzie nie jest zatrudniony. Oskarżony był uprzednio karany sądownie.

Dowody

- wyjaśnienia oskarżonego, k. 27 akt głównych,
- dane o karalności, k. 23-24.

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. W złożonych wyjaśnieniach wskazywał początkowo, że fakt niestawiennictwa do Aresztu Śledczego w S. wynikać miał z faktu choroby oskarżonego i podejmowanych przez niego starań o uzyskanie świadczeń medycznych na wolności. W następstwie skierowanych przez prokuratora pytań oskarżony przestawił proces podejmowanych starań, a na koniec przyznał, że po odmowie udzielenia mu dalszej przerwy w karze, nie stawił się dobrowolnie do odbycia kary od lipca zaczął się ukrywać.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego. Fakt potrzeby uzyskania na wolności świadczeń medycznych i występowanie w tej sprawie do Sądu Okręgowego w S., jawił się w wyjaśnieniach oskarżonego jako rzeczowy i zborny. Znajdował on przy tym pełne potwierdzenie w treści wydanych w sprawie oskarżonego przez Sąd Okręgowy w Szczecinie postanowieniach. To zaś, że oskarżony nie stawił się do odbycia kary, pomimo upływu terminów, do których wstrzymywano jej wykonanie, a nadto pomimo odmowy udzielenia mu dalszej przerwy w karze, korespondował z dokumentacją policyjną.

Sąd dał wiarę dowodom z dokumentów w postaci odpisów postanowień, dokumentacji zakładu karnego i danych o karalności oskarżonego, albowiem miały one urzędowy charakter, a profesjonalizm ich sporządzenia ręczył za ich wiarygodność.

W efekcie przeprowadzone postępowanie dowodowe potwierdziło zasadność przypisania oskarżonemu sprawstwa co do czynu z art. 242 § 3 kk. Oskarżony bowiem w następstwie wydanych przez Sąd Okręgowy w S. postanowień z dnia 16 czerwca 2015 r. i 7 lipca 2015 r. świadom był, że wstrzymanie wykonania kary ustalone zostało wyłącznie do dnia 14 lipca 2015 r., a wniosek oskarżonego o dalszą przerwę w karze został rozpoznany negatywnie. Dlatego też począwszy od dnia 18 lipca 2015 r. (tj. trzy dni od dnia, gdy zobowiązany był zgłosić się do Aresztu Śledczego) oskarżony bezprawnie i świadomie unikał wykonywania wobec niego kary pozbawienia wolności. Stan taki trwał aż do dnia 19 sierpnia 2015 r., kiedy to oskarżony zatrzymany został przez Policję.

Stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego ocenić należało na średni. Sąd wziął tu pod uwagę stosunkowo niedługi, bo raptem jednomiesięczny okres „niepowrotu”. Zachowaniem swym oskarżony naruszył jednak podstawowe obowiązki skazanego.

W sprawie ustalono, że nie istniały okoliczności wyłączające, jak też i ograniczające bezprawność, czy winę oskarżonego.

Ustalenie powyższych przesłanek dało sądowi podstawę do przypisania oskarżonemu winy, co do przypisanego mu czynu.

Wymierzając oskarżonemu karę na jego niekorzyść przyjęto wielokrotną karalność oskarżonego, a także okoliczność naruszenia podstawowych obowiązków skazanego – których w pełni był świadom (o czym przekonywał fakt ukrywania się).

Na korzyść oskarżonego zaś sąd wziął pod uwagę stosunkowo niedługi okres realizacji przestępczego działania, przyznanie się do czynu i złożenie w sprawie wyjaśnień opisujących prawdziwie realizację przez oskarżonego swego czynu.

Kierując się powyższymi przesłankami sąd wymierzył oskarżonemu za to przestępstwo karę czterech miesięcy pozbawienia. Tak ustalona kara, zdaniem sądu, odpowiada stopniowi winy i społecznej szkodliwości czynu oskarżonego oraz spełni względem niego cele wychowawcze, ale przede wszystkim zapobiegawcze. Oskarżony bowiem swą dotychczasową postawą jednoznacznie wykazał, że jest osobą znacznie zdemoralizowaną i nie potrafiącą normalnie funkcjonować w społeczeństwie. Wiele razy był już karany i to na kary pozbawienia wolności. Sankcje te jednak nie odniosły względem niego skutku w postaci zaprzestania popełniania przestępstw. Stąd też obecnie sąd stanął na stanowisku, że podstawowym celem wymierzonej oskarżonemu kary ma być izolowanie go (przynajmniej przez pewien czas) od społeczeństwa, którego reguł nie jest on w stanie przestrzegać. Mając to na uwadze brak było podstaw do zastosowania względem oskarżonego dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary.

Z uwagi na brak dochodów oskarżonego zasadnym było zwolnić go od ponoszenia kosztów sądowych.